

สำหรับศาลใช้

(๓๑)

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๗๗๔๑/๒๕๖๐

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๐ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ความอาญา

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงนนทบุรี

โจทก์

ระหว่าง

นายสุชาติ

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อพระราชบัญญัติจราจรทางบก สหุโทษ

จำเลย

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ลงวันที่ ๒๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ศาลฎีกา รับวันที่ ๒๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

สำเนาถูกต้อง

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จำเลยกระทำความผิด
 หลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยขับรถตู้หมายเลขทะเบียน ฮธ ๑๔๙๐ กรุงเทพมหานคร
 ไปตามถนนกาญจนาภิเษก ซึ่งเป็นทางสาธารณะ ในช่องทางคู่ขนาน ทิศทางมุ่งหน้าไปทาง
 กรุงเทพมหานคร ซึ่งถนนในช่องทางคู่ขนานแบ่งเป็น ๓ ช่องเดินรถ แล่นไปในทิศทางเดียวกัน
 เมื่อถึงบริเวณโรงซ่อมรถไฟฟ้าสายสีม่วงที่เกิดเหตุ จำเลยขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว
 ในลักษณะกีดขวางการจราจร และไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น
 ด้วยการขับแซงรถอื่นทางด้านซ้ายแล้วประกบรถอื่นที่แล่นอยู่บนถนนดังกล่าวทางด้านซ้าย
 ในลักษณะเบียดประชิดเมื่อผ่านพ้นไปได้ จำเลยห้ามล้อรถทันทีในลักษณะประมาทหรือ
 น่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน จากนั้นจำเลยเปลี่ยนช่องเดินรถ
 เข้าไปในช่องทางเดินรถของรถอื่นซึ่งขับอยู่ในระยะกระชั้นชิด และห้ามล้อในทันทีในลักษณะ
 กีดขวางการจราจร จนรถอื่นที่แล่นอยู่ในช่องทางเดินรถเดียวกันทางด้านหลังของรถที่จำเลยขับ
 ไม่สามารถแล่นตรงไปข้างหน้าตามปกติได้ ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือ
 ความเดือดร้อนของผู้อื่น ภายหลังจำเลยกระทำความผิดแล้ว จำเลยทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัว
 และความตกใจ โดยการขู่เข็ญ กล่าวคือ จำเลยใช้วัตถุคล้ายอาวุธปืน (สิ่งเทียมอาวุธปืน

ปีนบีบี กัน) ที่จำเลยมีและถือในมือโดยเปิดเผยเดินตรงมายังรถยนต์ของนาย ████████ บี
ผู้เสียหาย ซึ่งขับรถยนต์อื่นแล่นในช่องเดินรถเดียวกันกับจำเลยทางด้านหลังซึ่งไม่สามารถ
แล่นต่อไปได้จากการที่จำเลยขับกีดขวาง และต้องจอดอยู่บนทางสาธารณะช่องเดินรถ
แล้วจำเลยพูดขู่เชิญผู้เสียหายว่า “เตี้ยวโป้ง” ซึ่งหมายความว่า จะใช้วัตถุที่ถือมาในมือ
ยิงประทุษร้ายผู้เสียหายให้ได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือชีวิต จนเป็นเหตุให้ผู้เสียหาย
เกิดความกลัวและความตกใจ เหตุเกิดที่ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
ต่อมาวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ จำเลยเข้าพบพนักงานสอบสวนพร้อมมอบรูปถ่าย หมายเลข
ทะเบียน ฮล ๑๔๙๐ กรุงเทพมหานคร และสิ่งเทียบอาวุธปืน ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้
กระทำความผิดเป็นของกลาง ของกิจการเจ้าพนักงานเก็บรักษาไว้ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ
จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓, ๑๕๗, ๑๖๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓,
๔๑, ๓๔๒ รับบอร์ด หมายเลขทะเบียน ฮล ๑๔๙๐ กรุงเทพมหานคร และสิ่งเทียบอาวุธปืน
ของกลาง

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ

- ๔ -

จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๓) (๔) (๘), ๑๖๐ วรรคสาม ประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๓๔๒ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรม
เป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ ฐานขบถในลักษณะกีดขวาง
การจราจร โดยประมาทหรือประมาทเลินเล่อ อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น จำคุก ๒ เดือน และปรับ
๑๐,๐๐๐ บาท ฐานทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจโดยการขู่เข็ญ ปรับ ๘,๐๐๐ บาท
รวมจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๑๘,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การ
พิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘
คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๙,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี
แต่ให้คุมความประพฤติ โดยให้จำเลยรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ เดือนต่อครั้ง
ภายในกำหนด ๑ ปี ให้ทำงานบริการสังคมตามที่จำเลยและพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร
เป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ (ที่แก้ไขใหม่) ไม่ชำระ
ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ (ที่แก้ไขใหม่)
ส่วนรหัสดูหมายเลขทะเบียน ฮล ๑๔๙๐ กรุงเทพมหานคร และสิ่งเทียมอาวุธปืนของกลาง

เป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด จึงให้ริบ

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ
จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๓) (๔) (๘), ๑๕๗, ๑๖๐ วรรคสาม ความผิด
ฐานขับรถในลักษณะกีดขวางการจราจร โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตราย
แก่บุคคลหรือทรัพย์สิน กับความผิดฐานขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อน
ของผู้อื่น เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานขับรถ
โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๘), ๑๖๐ วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑
อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา
ของจำเลยว่ามีเหตุสมควรให้ริบรถตู้ของกลางหรือไม่ เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายอาญา

๑

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

มาตรา ๓๓ (๑) เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ศาลในการลงโทษริบทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้หรือมีไว้ใช้ในการกระทำความผิด อันเป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของศาล ทั้งนี้กฎหมายมีความมุ่งหมายถึงให้ริบตัวทรัพย์สินที่ผู้กระทำความผิดได้ใช้ในการกระทำความผิดนั้น ๆ โดยตรงเป็นทรัพย์สินที่ต้องเกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งของกฏการกระทำความผิด การที่จำเลยขับรถตู้หมายเลขทะเบียน ฮล ๑๔๕๐ กรุงเทพมหานคร ของกลาง ไปตามถนนสาธารณะ เมื่อถึงบริเวณที่เกิดเหตุ จำเลยขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวในลักษณะกีดขวางการจราจร และไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น ด้วยการขับรถแข่งรถอื่นทางด้านซ้ายแล้วประกบรถอื่นที่แล่นอยู่บนถนนดังกล่าวทางด้านซ้ายในลักษณะเบียดประชิด เมื่อผ่านพ้นไปได้จำเลยห้ามล้อรถทันทีในลักษณะประมาทหรือน่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน จากนั้นจำเลยเปลี่ยนช่องเดินรถเข้าไปในช่องทางเดินรถของรถอื่นซึ่งขับอยู่ในระยะกระชั้นชิด และห้ามล้อในทันทีในลักษณะกีดขวางการจราจร จนรถยนต์ของ ████████ ผู้เสียหายที่แล่นอยู่ในช่องเดินรถเดียวกันทางด้านหลังของรถที่จำเลยขับไม่สามารถแล่นตรงไปข้างหน้าตามปกติได้ จำเลยกระทำการดังกล่าวโดยไม่คำนึงถึง

ความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น จากนั้นจำเลยใช้สิ่งเทียมอาวุธปืนที่จำเลยมีและถือในมือโดยเปิดเผยเดินตรงมายังรถยนต์ของผู้เสียหายซึ่งไม่สามารถแล่นต่อไปได้จากการที่จำเลยขับรถกีดขวางและต้องจอดอยู่บนทางสาธารณะของเดินรถ แล้วจำเลยพูดขู่เชิญผู้เสียหายว่า “เตี้ยวโป่ง” ซึ่งหมายความว่า จะใช้วัตถุที่ถือมาในมือยิงประทุษร้ายผู้เสียหายให้ได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือชีวิต จนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายเกิดความกลัวและความตกใจ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์ของจำเลยโดยตลอดแล้ว นอกจากสิ่งเทียมอาวุธปืนซึ่งเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดโดยตรงแล้ว การที่จำเลยขับรถในลักษณะกีดขวางการจราจร โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้เสียหายหรือผู้อื่น เป็นการกระทำที่สร้างความวุ่นวายและตระหนกตกใจขึ้นในที่สาธารณะและอาจทำให้สุจริตชนได้รับอันตรายจากการกระทำของจำเลยได้ รถตู้ของกลางที่จำเลยใช้เป็นยานพาหนะจึงเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรงเช่นกัน ประกอบกับการกระทำของจำเลยนับว่าเป็นการกระทำที่ไม่นำพาต่อกฎหมายบ้านเมือง และก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม พฤติการณ์แห่งคดีมีเหตุสมควรให้ริบรถตู้ของกลาง

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลไซ้

- ๘ -

ส่วนที่จำเลยอ้างความจำเป็นเกี่ยวกับครอบครัวก็เป็นความจำเป็นที่มีอยู่ด้วยกันทุกคน

ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ให้รับรถตู้ของกลางมานั้น จึงนับว่าเหมาะสมแก่รูปคดีแล้ว ศาลฎีกา

เห็นพร้อมด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นางสมศรี หรุจิตตวิวัฒน์

นายสรรทัศน์ เอี่ยมวรชัย

นายธีระ เบญจรงค์มีโรจน์

ศาลฎีกา

